

اختلاف درباره صلاحیت تایید ایمنی

طبق آخرین اظهارات معاون سازمان آتش نشانی تهران، از بیش از ۶۴۲۰ مدرسه تهران فقط ۴۰ مدرسه اقدام به دریافت تاییدیه ایمنی کرده اند، این در حالی است که تنها سه مدرسه توانسته اند تاییدیه بگیرند؛ معاون فنی سازمان نوسازی مدارس کشور اما معتقد است که در ۴۰ سال گذشته هیچ آتش سوزی ای در مدارس تهران رخ نداده و ساخت مدارس جدید نیز کاملاً مطابق مقررات فنی و ایمنی ساختمان است؛ آنچه عوامل آتش نشانی صلاحیت گفتن اش را دارند از جنس نایمنی تاسیساتی است، نه ایمنی سازه ای، همچنین فرسودگی مدارس به معنای نایمن بودن آنها نیست. درباره همین موضوع دیروز مجید عبداللهی، معاون فنی و نظارت سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس به ایسنا گفته است: «وقتی از فرسودگی بنا گفته می شود، به معنای نایمن بودن و وارد نشدن دانش آموز به آن مدرسه نیست؛ نایمنی به زمانی گفته می شود که مانند فرونشست اصفهان اتفاق بیفتد و مدرسه را تعطیل کنیم به طوری که ۱۵۰ مدرسه در اصفهان به جهت فرونشست آسیب دیدند که بعد از پایش سازه ای و ایمنی، ۴۲ مدرسه تخلیه شد.»

ابتلای ۴۰ درصد ایرانیان به دیابت

وزیر بهداشت با تأکید بر اینکه دیابت همچون «کوه یخ» است و بخش بزرگی از عوارض آن پنهان می ماند، گفته است که حدود ۴۰ درصد جمعیت کشور به دیابت یا پیش دیابت مبتلا هستند و لازم است با اجرای برنامه های ملی آموزش، پیشگیری و خودمراقبتی، این بحران خاموش مهار شود. محمدرضا ظفرقندی با بیان اینکه حدود ۶۰۰ میلیون دیابتی در سطح جهان حضور دارند، گفت: «آمار و ارقام نشان می دهد که ۱۴ درصد جمعیت کشور به دیابت مبتلا هستند و با احتساب جمعیت مبتلا به «پیش دیابت» می توان گفت که ۴۰ درصد جمعیت کشور به دیابت و پیش دیابت مبتلا هستند. این جمعیت عمده باید در کانون توجه قرار گیرند و به آنها رسیدگی شود.» وزیر بهداشت با بیان اینکه آموزش در حوزه دیابت مهم است، ادامه داد: «درصد قابل توجهی از مردم از ابتلای خود به دیابت آگاه نیستند و این در حالی است که عوارض ناشی از این بیماری به آنها آسیب می زند. در وهله نخست، اطلاع از بیماری مهم است.»

کاهش معدل آزمون نهایی پایه دوازدهم

وزیر آموزش و پرورش درباره کاهش معدل های آزمون های نهایی در مجلس شورای اسلامی توضیح داد. علیرضا کاظمی در صحن علنی مجلس شورای اسلامی گفت: «در مورد معدل، قانون معدل کل دوره متوسطه را هدف گذاری کرده است، نه صرفاً امتحان نهایی کتبی پایه دوازدهم را.» او ادامه داد: «در این شاخص با احتساب معدل فنی حرفه ای، معدل از ۱۴/۷۹ به ۱۵/۱۴ رسیده و در شاخص نظری از ۱۴/۷۵ به ۱۵/۲۳ رشد داشته ایم.» کاظمی گفت: «در ضمن معدل آزمون نهایی پایه دوازدهم نیز از ۱۰/۶۰ به ۱۰/۱۵ کاهش پیدا کرده است، نه ۹/۹۱ که در گزارش قید شده است.»

فعالان اجتماعی از مشکلات پیش روی فرزندان ترخیص شده از بهزیستی می گویند

رهاشدگی زیر سایه

نبود تناسب میان تعداد مربیان و کودکان، نبود مستمری پس از مستقل شدن، مشکلات اشتغال و مسکن، گسست از جامعه و نگرش های منفی بخشی از مشکلات این کودکان است

حمایت های خود را ادامه می دهد. «روشنای امید» سال ۱۳۹۳ کار خود را با حمایت از ۶۰ فرزند مستقل شده از بهزیستی در گروه های سنی و چالش های متفاوت آغاز کرد؛ از مشکل تامین مسکن و اشتغال تا ازدواج و طلاق.

یآوری توضیح می دهد که این موسسه در ابتدای فعالیت خود تصمیم گرفت گروه هدف خود را حمایت از این گروه قرار دهد و به همین دلیل برای تدوین برنامه های حمایتی خود از متخصصان کارآفرینی دانشگاه شریف، مشاوران کلینیک مددکاری و نیروهای با سابقه بهزیستی کمک گرفت: «با بررسی شرایط این ۶۰ نفر، متوجه شدیم اولین چالش آنها تامین مسکن است. در سال ۱۳۹۳ این فرزندان در زمان پس از مراقبت سازمانی از بهزیستی رقی می ۷ میلیون تومان برای تامین اثاثیه منزل و ودیعه مسکن دریافت می کردند که همان زمان هم با این مبالغ، امکان رهن و اجاره خانه بسیار سخت بود. آنها در زمان ترخیص باید بالای ۱۸ سال شده و سرکار رفته و حقوق دریافت کرده باشند تا در جلسه ترخیص مطرح و در صورت موافقت، زندگی مستقلی را شروع کنند اما مسئله این بود که اغلب این فرزندان تحت پوشش، مشاغلی را انتخاب می کردند که

پشتوانه پایداری نداشت و هنوز هم این روال ادامه دارد. در صورت موافقت در جلسه ترخیص کمک هزینه به مدت ۶ ماهه پرداخت می شود و در صورت ادامه تحصیل ادامه پیدا می کند. در حال حاضر این مبلغ پنج میلیون و ۷۰۰ هزار تومان است، مایس از بررسی دقیق شرایط این فرزندان و برای حمایت از این گروه، هشت خدمت تعریف کردیم.» یآوری توضیح می دهد که فرزندان تحت پوشش بهزیستی در محیط های تک جنسیتی رشد می کنند و ارتباط با جنس مخالف رانمی شناسند؛ آنها در مراقبت سازمانی با خودمراقبتی آشنا نیستند و آسیب هایی را از سمت خانواده یا خانه های کودکان و نوجوانان تجربه کرده اند. مدیرعامل روشنای امید می گوید، ازدواج یکی از سخت ترین مراحل زندگی این فرزندان است؛ چون ممکن است از سوی خانواده ها طرد شوند یا آگاهی لازم را در زمینه ارتباط با خانواده همسر خود نداشته باشند: «با توجه به این شرایط در همین زمینه هم کارگاه هایی برای آنها برگزار می کنیم. این فرزندان حتی بعد از ازدواج هم نیاز به پشتیبانی و حمایت خانواده دارند. یکی از نمونه ها مربوط به یکی از پسران تحت پوشش ماست که با زنی ازدواج کرده که فرزندش از این پسر فقط دو سال کوچکتر است؛ یعنی نیاز به محبت این فرزندان آنقدر زیاد است که در بسیاری از موارد خطا می کنند.»

یآوری تعریف می کند که یکی از فرزندان تحت پوشش روشنای امید، چهار سال پس از عقد هنوز نتوانسته زندگی خود را سامان دهد؛ چون خانواده همسرش خواسته های زیادی برای شروع زندگی از او دارند ولی خودش تصور می کند همین که به عنوان یکی از فرزندان تحت پوشش بهزیستی توسط این خانواده پذیرفته شده، باید به نوعی گذشت آنان را جبران کند. دلیل آن هم نداشتن یک حامی است که از

سارا سبزی
خبرنگار گروه جامعه

طردشدگی، دل بستگی نالایمن، برطرف نشدن نیازهای روانشناختی و نگرانی از افشای هویت؛ این چند عبارت تنها بخشی از تجربه ای است که فرزندان ۱۸ ساله و تازه ترخیص شده از مراکز بهزیستی آنها را پشت سر می گذارند، گاهی به تنهایی، گاهی به کمک مراکز شبه خانواده و گاهی هم به کمک حمایت های پنج ساله سازمان بهزیستی.

برخی مطالعات نشان می دهند، کودکانی که در مراکز مراقبت شبانه روزی بهزیستی زندگی می کنند، با چالش هایی مثل خودکارآمدی پایین، تأخیر در روند تکامل و دل بستگی نالایمن روبه رو می شوند و گروهی از متخصصان حوزه مددکاری و فعالان اجتماعی اعتقاد دارند که برخی روبه راه در مسیر ترخیص این کودکان از بهزیستی باید تغییر کند. در حال حاضر حدود ۹ هزار و ۳۰۰ نفر در ۶۶۷ خانه کودک و نوجوانان از صفر سال به بالا در این مراکز تحت مراقبت های تعلیم و تربیت و توانمندسازی شبانه روزی سازمان بهزیستی قرار دارند و ۱۷ هزار و ۹۳۰ نفر از آنها در درون خانواده های جایگزین مناسب زندگی می کنند یا با خانواده زیستی یا اقوام و بستگان سببی و نسبی خود بازپیوند شده اند و بعد از ترخیص از این مراکز همچنان تا مدت محدودی تحت حمایت های این سازمان قرار دارند. این آمار به تازگی از سوی مدیرکل مراقبت و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی در نشست «چالش های فرزندان پس از ترک مراقبت سازمانی» اعلام شد. در این نشست علاوه بر زهرا یآوری مدیرعامل بنیاد روشنای امید، حمیدرضا الوند مدیرکل مراقبت و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی، صالح نقره کار وکیل دادگستری، احمدیان عضو واحد روانشناسی انجمن روشنای امید و منصور فتحی دانشیار گروه مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی حضور داشتند.

بخشی از مسائل فرزندان ترخیص شده از سازمان بهزیستی که حالا عبارت «رهسپاری» جایگزین آن شده، مربوط به حضور نداشتن در خانواده ای حمایتگر و پشتیبان است. زهرا یآوری، مدیرعامل بنیاد خیریه روشنای امید به «هم میهن» از چالش های پیش روی فرزندان ترخیص شده از بهزیستی می گوید؛ فرزندان که موسسه روشنای امید حمایت تعدادی از آنها را بعد از ترخیص از این سازمان برعهده گرفته و تا زمان رسیدن به یک زندگی پایدار و حتی بعد از آن،

او حمایت کند. او روایت های دیگری هم از نیاز فرزندان ترخیص شده از بهزیستی دارد؛ مثل دو خواهر ۲۱ ساله که بعد از ترخیص در یک مغازه مشغول به کار بودند و صاحبکار، با کلاهبرداری و به بهانه خرید ماشین، وکالت فروش زمینی را که از سوی مرکز تحت پوشش به آنها اختصاص داده شده بود، گرفته و پول فروش زمین به ایشان نداده است. او در حدی به آنها حقوق می داد که فقط بتوانند اجاره خانه خود را بپردازند و این دودختر جوان هم حقوق خود را به صورت خرد و در طول ماه و با مبالغی بسیار اندک از کارفرمای خود دریافت می کردند. مدیرعامل خیریه روشنای امید می گوید: «ما یک دوره سه ساله برای فرزندان تحت پوشش خود تعریف کرده ایم که در پایان آن به یک زندگی پایدار برسند، اما این مدت با توجه به ویژگی های آنها متفاوت است اما در این حمایت های سه ساله می توانند شغلی ثابت داشته باشند و زندگی خود را تامین کنند. برخی از آنها در مدتی کمتر از سه سال و تعدادی از آنها بیشتر از این مدت نیاز به حمایت دارند.»

▼ **تدوین نظام تربیت جدید برای کودکان بهزیستی**
در حال حاضر حدود ۹ هزار و ۳۰۰ نفر در ۶۶۷ خانه کودک و نوجوانان از صفر سال به بالا در مراکز تحت مراقبت های تعلیم و تربیت و توانمندسازی شبانه روزی سازمان بهزیستی قرار دارند و ۱۷ هزار و ۹۳۰ نفر از آنها در درون خانواده های جایگزین مناسب زندگی می کنند یا با خانواده زیستی یا اقوام و بستگان سببی و نسبی خود بازپیوند شدند. یکی از دلایل ساماندهی این کودکان در درون خانواده ها، تصویب قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست، مصوب شهریورماه ۱۳۹۲ بود. این قانون بازنگری شده قانون ۲۹ اسفندماه ۱۳۵۳ است که ۱۷ ماده داشت. قانون مصوب سال ۹۲ پنج نکته مهم دارد: دامنه و شمول سرپرستی و متقاضیان سرپرستی را گسترده کرده، به احکامی از آیین دادرسی مدنی اشاره و آن را بازنگری کرده است. به مباحث تعلیم و تربیت و مسائل اقتصادی کودکان پرداخته و جایگزین های ارث برای کودکان در نظر گرفته است.

حمیدرضا الوند، مدیرکل مراقبت و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی توضیح می دهد که بعد از تصویب این قانون، زمینه ورود به خانواده بیشتر از قبل برای این کودکان فراهم شد و علاوه بر آن به زنان مجردی که واجد شرایط خاصی اند، حق سرپرستی داده اند: «سن فرزندخواندگی که در قانون قبلی ۱۲ سال بود، در قانون جدید به ۱۶ سال رسید. علاوه بر این، اجازه واگذاری یا سرپرستی موقت یا دائم برای کودکان بدسرپرست در کشور فراهم شد؛ چون طبق قانون قبلی فقط کودکانی که فاقد والدین یا اولیای قهری بودند یا اولیای قهری آنها در قید حیات نبود یا پیدانمی شدند می توانستند فرزندخوانده باشند، اما در حال حاضر بیش از ۸۷ درصد کودکان تحت سرپرستی نظام حمایتی سازمان بهزیستی، بدسرپرست هستند، نه بی سرپرست.» او می گوید این کودکان با تروماهای بسیار مختلف و شدیدی وارد سیستم مراقبتی بهزیستی می شوند که از منظر بیرونی، هرگز قابل مقایسه با خانواده زیستی نیست: «آنها از خانواده هایی با تروماهای تجربه شده متفاوت و سخت می آیند که کار با هر کدام از آنها نیاز به تخصص خاص خود دارد و کسانی که با این کودکان کار می کنند، باید در قالب یک تیم متخصص و حرفه ای باشند. ما این ضعف را در تمام کشور داریم. ما در تمام خانه های کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی اعلام کردیم که براساس ضوابط کار تیمی باید کار کنند. شرایط گذشته و میزان مداخله و مداخلات حرفه ای برای بازپیوند درست نیازمند حضور افراد متخصص است. ما روانشناس و مددکار داریم اما فقط آکادمیک درس خوانده اند و همین موضوع هم یکی از ضعف های بزرگ ماست.»

مدیرکل مراقبت و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی اضافه می کند که در تمام دنیا شیفت بندی مراکز نگهداری کودکان بی سرپرست و بدسرپرست امری متداول است: «در مراکز نگهداری کودکان زیر شش سال و بالای شش سال به ازای هر ۸ تا ۱۰ کودک

